

De VHMf spreekt met Staatssecretaris Weekers en de dienstleiding

Aanbieding van de VHMf-nota 'Invordering, van sluitstuk naar voetstuk' en gesprek over Voldoening op Aangifte in relatie tot het wetsvoorstel Vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst .

Op donderdag 5 september 2013 is door een delegatie (Roodenrijs, Herings, Engelen en Rutten) van het bestuur in een goede sfeer met de Staatssecretaris Weekers over de invordering en over het wetsvoorstel 'Soepel Herzien' gesproken. Onze voorzitter, Erik Rutten, heeft de nota van de VHMf over de Invordering aangeboden aan de Staatssecretaris en verder kort toegelicht. Erik heeft vooraleerst aangegeven er geen behoefte bestaat om over de toeslagenfraude te praten. Er is voldoende vertrouwen in de aanpak van de Belastingdienst. De VHMf heeft zich gedistantieerd van de houding en aanpak, via de media, van sommige vakbonden.

De Staatssecretaris kon zich vinden in het uitgangspunt van de nota dat de rechtsbescherming van de goedwillende en betalende burgers en bedrijven vereist dat verschuldigde belasting altijd betaald dient te worden. De invordering moet volgens de VHMf een impuls krijgen zodat de netjes betalende burgers en bedrijven nog meer beschermd worden tegen non-complianten. In aansluiting hierop stelt de Staatssecretaris dat de maatschappij een project is van alle burgers gezamenlijk: zij die netjes bijdragen mogen niet de dupe worden van hen die dat niet doen.

De Staatssecretaris reageerde positief op de diverse voorstellen in de nota en gaf aan dat in het komende Belastingplan al enige maatregelen zijn opgenomen die de invordering moeten versterken en verbeteren. Hij zag in de nota al wel een paar interessante suggesties die hij zal laten bekijken door DGBel en DGFZ. Hij komt hier dus nog op terug.

Het wetsvoorstel Vereenvoudiging formeel verkeer Belastingdienst, dat afgelopen maandag naar de Tweede kamer is gestuurd, bevat, volgens de VHMf, positieve elementen maar bij de leden van de VHMf leven grote zorgen over de verkorting van de aanslag- en de navorderingstermijn. De VHMf ziet daar grote problemen, en wil deze ook in de publiciteit brengen. Nota bene, het overgrote deel van de belastingplichtigen heeft niets aan de verkorting van de aanslagtermijnen; zij krijgen nu al vlot een aanslag en hun geld terug. De kortere termijnen extra bieden daarentegen mogelijkheden voor hen die de rand opzoeken.

Het eerste probleem is de aanslagtermijn van vijftien maanden. Vaak is de selectiemodule pas heel laat klaar; dit maakt de feitelijke aanslagtermijn nog korter. De selectiemodule zou op 1 januari van het jaar na het belastingjaar klaar moeten zijn. De korte aanslagtermijn is ook een risico bij samenhangende aangiften. Bij maatschappen, bij huwelijk en scheiding, bij digra's met een IB- en een Vpb-aangifte. De mogelijkheid om met zes maanden te verlengen biedt niet genoeg soelaas. Ook een probleem is dat iedere herziening bij 'Soepel herzien', in tegenstelling tot het VOA-voorstel van de VHMf, een beoordeling van de inspecteur vereist. Daarvoor zal, annex aan de huidige bezwarenteams een organisatie moeten worden opgetuigd. Waarschijnlijk van nog veel grotere omvang dan de huidige bezwarenteams: soepel herzien kun je gedurende 18 maanden zo vaak als je wil.

Anders dan in het wetsvoorstel zou elke herziening moeten tellen als nieuwe aangifte. Uitstel van aangifte verlengt de aanslagtermijn wel maar een herziening niet.
Uitstel van aangifte verlengt de navorderingstermijn wel maar een herziening niet.

De facto verkort een herziening de navorderingsmogelijkheid. Zowel de aanslagtermijn als de navorderingstermijn zou bij iedere herziening opnieuw moeten beginnen.

De zinsnede bij navordering "wist of behoorde te weten" kan leiden tot veel onzekerheid. Indien de rechter dit beperkt uitlegt, kunnen we bij slordige belastingplichtigen nauwelijks meer navorderen. De bewijslast voor "wist of behoorde te weten" ligt bij de inspecteur. Als de rechter dit begrip eng uitlegt ben je weer terug bij het nieuwe feit met nu maar drie jaar, of zelfs twee, in plaats van vijf jaar navorderingsmogelijkheid. Erik stelt dat de VHMF van mening is dat bij een door een adviseur ingediende aangifte het "wist of behoorde te weten" altijd het geval zou moeten zijn.

Bij ondernemers zijn de problemen door de verkorting van de termijnen in 'Soepel herzien' nog veel groter. Ondernemers hebben veel fiscale keuzemomenten: zet ik deze uitgave op de zaak of neem ik hem in privé? Ook kent de wet IB veel open normen (goedkoopmansgebruik) wat de pleitbaarheid van "exotische" standpunten niet uitsluit en dus de kansen op navordering verkleint. Het feit dat ondernemers hun eigen administratie voeren, de hoeveelheid keuzemomenten (is de geest van het etentje zakelijk of privé), de open normen die op hen van toepassing zijn en het feit dat de Ibaangifte voor ondernemers erg verdicht is, leiden ertoe dat de belastingheffing van ondernemer, nog meer dan die van particulieren, is gebaseerd op vrijheid en vertrouwen. De VHMF vindt dat tegenover deze vrijheid en dit vertrouwen langere navorderingstermijnen moeten staan: dat geeft een balans. Het kan niet zo zijn dat een ondernemer die vijf of zelfs tien jaar lang iets (meer of minder bewust) fout doet, enkel over de laatste twee, maximaal drie jaar de "dreiging" tot navordering boven het hoofd hangt. Weliswaar wordt er nu niet erg veel nagevorderd over oude jaren, de termijn heeft echter, naar de mening van de VHMF, wel een groot uitstralingseffect: knoeien kan erg duur worden. En alleen al door de explosieve stijging van het aantal ondernemers (inclusief ZZP-ers) is de controledichtheid sterk gedaald.

De VHMF stelt dat de bewijslast voor fraude -een geestesgesteldheid van de pleger- zeer zwaar is en dat slechts in zeer beperkte mate fraudegevallen aangeleverd kunnen worden bij de FIOD. De lange navorderingstermijn voor fraude biedt dus in de breedte onvoldoende soelaas om de goedwillende te beschermen tegen de lepe of minder nauwkeurige buurman of concurrent. Waarom zou iemand die, zelfs al is het onbewust, een fout heeft gemaakt, niet alsnog de juiste belasting moeten betalen, ook al heeft hij die fout vijf jaar (of zelfs langer) geleden gemaakt? Let wel, dit gaat alleen nog maar over belasting dus (nog).niet over boete of heffingsrente. Het gaat erom dat de medeburger of de concurrent, die wel netjes betaalt, beschermd wordt tegen hen die dit bewust maar ook onbewust hebben nagelaten. Daarover zouden wij de maatschappij en de politiek, bijvoorbeeld in de beloofde hoorzitting van PvdA en PVV, willen informeren. De Staatssecretaris reageerde zeer positief op onze betrokkenheid bij het onderwerp. "Alleen de beste wetgeving mag naar de Kamer". Hij verzocht ons echter voor een vervolgesprek eerst het bovenstaande nog eens uitgebreid te bespreken met vertegenwoordigers van DG FZ en DG Bel. Erik heeft hem voorgesteld om zelf ook bij de bespreking met de ambtenaren aanwezig te zijn. De Staatssecretaris neemt dit in overweging.

Al met al een prima gesprek: extra aandacht voor de invordering en ons commentaar op het Wetsvoorstel Vereenvoudiging Formeel Verkeer Belastingdienst; een en ander in relatie tot het VHMF-voorstel Voldoening op Aangifte.